

τ ᾱ 2 (ἀντίθ. ἄρχεσθαι). Τελευτῶ/παύω νὰ ὑπάρχω, cease to exist, Παρμενίδης 19.2 οὕτω τοι κατὰ δόξαν ἔφν τάδε καί νυν ἔασι καὶ μετέπειτ' ἀπὸ τοῦδε τ ε λ ε υ τ ῆ σ ο υ σ ι τραφέντα Μέλισσος 2.5-6 εἰ μὲν γὰρ ἐγένετο ... (ἐ τ ε λ ε ὕ τ η σ ε γὰρ ἄν ποτε γενόμενον)· ὅτε δὲ μήτε ἤρξατο μήτε ἐ τ ε λ ε ὕ τ η σ ε ν, αἰεί τε ἦν καὶ αἰεί ἔσται 3. Τελειώνω/ἀπολήγω, end/finish, Διογένης 6. 28-30-43 ἀφ' ἐκατέρας δ' αὐτῶν, ἧ τ ε λ ε υ τ ᾱ, σχίζονται (sc. φλέβες) εἰς τὴν κεφαλὴν πολλαὶ ... τ ε λ ε υ τ ῶ σ ι δὲ παρὰ τὸ οὗς ἐκάτε- ραι ... τείνουσιν εἰς τοὺς νεφροὺς καὶ τ ε λ ε υ τ ῶ σ ι ν εἰς τοὺς ὄρχεις τοῖς ἀνδράσι, ταῖς δὲ γυναιξὶν εἰς τὰς ὑστέρας 4. Τελειώνω/καταλήγω, end in, Δημόκριτος 238 τ ε λ ε υ τ ᾱ γὰρ ἐς κακοδο- ξίην ... ὁ παρεκτεινόμενος τῷ κρέσσονι.

τελευτή (ἀντίθ. ἀρχή) 1. Τέλος/λήξη, end, Μέλισσος 2.3-5-7 ἀρχὴν οὐκ ἔχει οὐδὲ τ ε λ ε υ τ ῆ ν ... ἄπειρόν ἐστιν ... ἀρχὴν ἂν εἶχεν ... καὶ τ ε λ ε υ τ ῆ ν ... οὐκ ἔχει ἀρχὴν οὐδὲ τ ε λ ε υ τ ῆ ν· οὐ γὰρ αἰεί εἶναι ἀνυστόν, ὅ τι μὴ πᾶν ἔστι Ἐμπεδοκλῆς 8.2 οὐδέ τις οὐλομένου θανάτοιο τ ε λ ε υ τ ῆ Ὁκελλος 8 ἡ τριὰς πρώτη συνέστησεν ἀρχήν, μεσότητα καὶ τ ε λ ε υ τ ῆ ν.|| Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 466,10) μηδ' ἐσθίειν ὅσα μὴ θέμις, γέ- νουσιν, αὔξουσιν, ἀρχήν, τ ε λ ε υ τ ῆ ν 2. Τέλος τοῦ βίου/θάνατος, end of life/death, Δημόκριτος 297.5 φόβοις ταλαιπωροῦνσι, ψεύ- δεα περὶ τοῦ μετὰ τὴν τ ε λ ε υ τ ῆ ν μυθοπλαστέοντες χρόνου.

τέλος 1. Τέλος/τέρμα, end, Ἀλκμαίων 2 τοὺς ἀνθρώπους ... διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι, ὅτι οὐ δύνανται τὴν ἀρχὴν τῷ τ έ λ ε ι προ- σάψαι. || εἰς τέλος. Στὸ τέλος, at the end, Ἐμπεδοκλῆς 146.1 εἰς δὲ τ έ λ ο ς μάντεις τε καὶ ὕμνοπόλοι καὶ ἱητροὶ καὶ πρόμοι ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισι πέλονται. Πρβλ. τέρμα. 2. Τέλος/τελευ- τή, end/conclusion, Μέλισσος 4 ἀρχὴν τε καὶ τ έ λ ο ς ἔχον οὐδὲν οὔτε αἰδίων οὔτε ἄπειρόν ἐστιν 3. Ἀποτέλεσμα/ἐκβαση, result/outcome, Δημόκριτος 269 τόλμα προήξιος ἀρχή, τύχη δὲ τ έ λ ε ο ς κυρίη.

τέμνειν (τύπ. τάμνειν). Τέμνω/κόπτω, cut, Ἡράκλειτος 58 οἱ ... ἰατροὶ ... τ έ μ ν ο ν τ ε ς, καίοντες ..., ἐπαιτέονται μηδὲν